

Aischylos - Upoutaný Prometheus

Žáci si předávají masku Moci a předřikávají (čtou) následující text:

Moc. Jsme na hranicích světa, v dálných končinách, Terka Nepožitková
jež skythskými jsou zvány, v poušti neschůdné.
Teď, Hefaiste, se sluší pomnit rozkazu, Anička Balcarová
jež dal ti otec: tohoto zde zlosyna
v pout nerozlomných ocelová svěřadla Maggie Arnoldová
vbít na skaliska převysokých vrcholů.
Vždyť ukradl ti tvého umu zárný květ Máří Krejčíková
a dal jej lidem - oheň všeužitečný.
Čin taký musí bohům splatit s pokutou, Agáta Hrubá
by naučil se Dia samovládu ctít
a vzdal se snahy smrtelníkům prospívat.

**Žáci si předávají masku Hefaista a předříkávají (čtou)
následující text:**

Hefaistos. Vy, Moci, Sílo, úkol vykonáváte, jak kázal Zeus a nic vám není na obtíž. Však mám-li k bouřné rozsedlině upoutat já svého příbuzného, boha, násilím, mám strach; leč musím odvážit se toho přec, neb není radno nedbat řeči otcovy. Nuž, ušlechtilý synu moudré Themidy, v kov nerozborný na skalině bezlidné tě upoutám zde, proti vůli tvé i své. Tu nesetkáš se s hlasem, s tváří člověka a pražen jiskřící se září sluneční jas pleti změníš; k úlevě tvé ukryje noc pestrých šatů paprsky, však Helios s dne rozbřeskem zas rosnou krůpěj rozptýlí. Strast přítomného tvého neštěstí těch muk sled zmnoží ještě: zachránce je dosud nezrozen. To získals snahou smrtelníkům prospívat, bůh před bohů žes hněvem šíji nesklonil a lidem proti právu poctu prokázal. Stůj vzpřímen, střeže beztěšný útes ten, ni spánku neznaje, ni kolen pohovu!	Tadeáš Čermák Jáchym Holý Kryštof Krejčí Matěj Švarc Josef Procházka Fanda Čechák Ben Marek Ben Frýdl

Nic nezmůže tvůj nářek ani bolný vzlyk;

Josefína Novotná

jet' neoblomitelné srdce Diovo

Kačka Novotná

a každý drsný, kdo se nově vládcem stal.

Žactvo:

Moc.

Nu dobře; proč však váháš, darmo kvíleje?

Šimona S.

Proč bohům hnusného si boha nehnuš,

Anička K.

jenž dar tvůj čestný lidem kradmo udělil?

Hefaistos.

Je címsi velmi mocným příbuzenský vztah.

David K.

Moc.

Diš pravdu. Možno-li však neuposlechnout

Anička K.

slov otcových? Což nemáš více strachu z nich?

Šimona S

Hefaistos.

Jsi surová a stále plná drzosti.

David K.

Moc.

Lék jaký z žalu nad ním? Přestaň raději

Amálie

se marně namáhat, kde není pomoci!

Hefaistos.

Jak nenávidím nyní svoje řemeslo!

Oliver

Moc.

Nač odpor k němu? Práce, zkrátka řečeno,

Amálie

již konáš, není všeho toho příčinou.

Hefaistos.

Kéž jiný byl by si ji losem vyvolil!

Oliver

Moc.

Vše má svou obtíž, jen ne vlada nad bohy,

Ella S.

neb kromě Dia nikdo není svoboden.

- Hefaistos. *To dnes jsem poznal. V odpor nelze říci nic.* **Michal**
- Moc. *Tak nepospišiš obejmout ho okovy,* **Ella S.**
by nezřel otec, jak si vedeš loudavě?
- Hefaistos. *Hle, zhotovené náramky jsou po ruce!* **Michal**
- Moc. *Kol rukou silou mohutnou je obemkni* **Melisa**
a tluka kladivem jej přibij ke skále!
- Hefaistos. *Je skončeno a není v díle žádný kaz.* **Filip**
- Moc. *Víc přiraz, silněj' bij, nic neopomíjej!* **Melisa**
Ten umí vyběst z každé tísně zoufalé.
- Hefaistos. *Páž spoutána je, že se vymknout nemůže.* **Filip**
- Moc. *Teď tuto upevni, ať mudrák rozpozná,* **Jasmína**
jak ubohý je vůči síle Diově!
- Hefaistos. *Kdo pohorší se nad mou prací vyjma něj!* **Marin**
- Moc. *Teď smělou čelist klínu ocelového* **Jasmína**
skrz prsa žeň a přitluc silou velikou!
- Hefaistos. *Ó běda, Titane, jak žel mi je tvých muk!* **Marin**

- Moc. **Už zase váháš, s Dia soky soucítě?** **Luisa**
Ať jednou sebe nelituješ takto sám!
- Hefaistos. **Viz pohled, na nějž hrůzno očím hleděti!** **Vojta**
- Moc. **Zřím leda to, že má svůj zasloužený trest.** **Luisa**
Než řemením ho kolem slabin opásej!
- Hefaistos. **Vím, je to nutné; nepobízej zbytečně!** **Vojta**
- Moc. **Víc pobídnou tě ještě, víc tě poženu!** **Agáta Horáková**
Ted' pokračuj a nohy mocně upni v kruh!
- Hefaistos. **I to je vykonáno bez vší námahy.** **Jindra**
- Moc. **Ted' pevně přiraz pouto pronikající,** **Agáta Horáková**
sic dozorcova pěst nás těžce navštíví!
- Hefaistos. **Jak hlas, tak srdce tvé zní stejným kamenem.** **Jindra**
- Moc. **Jsi měkký jako žena. Mně však odvahu** **Lucka**
a drsný hněv co slabost přestaň vytýkat!
- Hefaistos. **Pryč spějme, pryč! Má údy v síti železné.** **Dan**
- Moc (*obrátil se na odchodu k Prometheovi*): **Nu, rouhej teď se, krada bohům výsady,** **Dorota**
a udílej je smrtelníkům jepičím!

Jak mohli by ti polehčiti v útrapách?

Lží jméno tvé je, jímž tě bozi nazvali,

Lola

ty prozíravče; prozíravě starej se,

jak umně svlékneš toto dílo umělé!

Trocha pauzy a pokračujeme:

Sbor.

Hrud' z železa a skalné tělo měl by ten,

Míša J.

kdo, Promethee, nepojal by útrpnost

s tvým soužením.

Kéž nikdy jsme to nezřely:

Julie

neb spatřivši to, srdce žalem usedá.

Prometheus.

Svým přátelům jsem přeubohý na pohled.

Matyáš B.

Sbor.

Snad ve smělosti ještě dál jsi nezašel?

Anežka J.

Prometheus.

Smrt nezří lidé před sebou mou zásluhou.

Matyáš B.

Sbor.

Lék nějaký jsi na tu nemoc vynašel?

Anežka J.

Prometheus.

V jich srdce temné naděje jsem zasadil.

Nicolas

Sbor.

Tot' velký prospěch, jímž jsi lidstvo obdařil!

Vanda

Prometheus.

I oheň jsem jim kromě toho donesl.

Nicolas

Sbor.

Teď ohně oko plamenné má pozemšťan?

Mija

Prometheus.	Tak. Odtud mnoha uměním se naučí.	Josef V.
Sbor.	To Diovi se tedy stalo důvodem...	Viky
Prometheus	... že hanobí mě, oddech v strastech nepřije.	Josef V.
Sbor.	Kde konec béd tvých, zdali je kde stanoven?	Emma Kennedy
Prometheus.	Ty potrvají, nezmění-li vůle své.	Petr
Sbor.	Jak změni ji? Oh, kdež! Což nepozoruješ, žeš pochybil? A jak, to říci rozkoší mi pražádnou a pro tebe to zdrojem muk. Leč dosti toho; hledej cestu z bídy své!	Anika Kačka O.
Prometheus	Jak snadno může ten, kdo mimo svízele je nohou křepkou, radit, dávat pokyny, těm, kteří trpí. Od počátku věděl jsem vše. Schválně, schválně chybil jsem, to vyznávám, neb lidi chráně sobě strážení zvolil jsem, byť takového trestu jsem se nenadál: že hynu na vrcholu nebetyčných skal zde v pustých horách, do nichž noha nevstoupí. Tož nekvílejte nad mým hořem současným a sestoupíce k zemi znejte osudy,	Matyáš Z. Jáchym T. Eda Ben Jung Tadeáš K.

jež blíží se mi v budoucnu, by zvědely

jste všechno.

Slyš, ó slyš, a sejmi břemene

Sam

část se mne. Věz, že v kruhu bloudí neštěstí,

hned na toho, hned na onoho sedajíc.

(Sbor se spustí k zemi.)

Sbor.

Tvá slova v ochotný padla sluch,

Eliška

ó Promethee.

Už opouštím hbitě létavý vůz

Mia

i svatou nebes bář, jíž pták

Luna

se brává, a klesám na drsnou zem,

Mia

neb všechny ony svízele tvé

Emma Konečná

bych chtěla vyslechnout řadou.

Anežka O.